

Posudek vedoucího práce

Předkladatel bakalářské práce: Mgr. Zdeněk Maň

Téma práce: K právnímu postavení katolické církve jako veřejnoprávní korporace v rámci vnitrostátního práva. Nástin koncepcí

Rok předložení: 2008

Cílem bakalářské práce byla analýza otázky po právním statusu katolické církve (resp. ostatních akreditovaných církví a náboženských společností v ČR) z hlediska postavení ve veřejném právu.

Baccalaureandus rozdělil práci do pěti kapitol.

V první analyzuje obecné právní postavení katolické církve ve státě, zabývá se otázkou její právní subjektivity a v exkurzu vymezuje pojem veřejnoprávní korporace.

Druhá kapitola je věnována otázce veřejnoprávního uznání církve státem v jejím historickém kontextu.

Třetí kapitola obsahuje právní komparaci veřejnoprávního uznání katolické církve s právním řádem Švýcarské konfederace a Spolkové republiky Německo.

Čtvrtá kapitola se zabývá otázkou vhodnosti postavení katolické církve jakožto subjektu veřejného práva z pohledu této církve samé.

Konečně pátá kapitola odpovídá na otázku po optimálním vztahu církve ke konfesně neutrálnímu státu, jímž Česká republika podle Listiny základních práv a svobod je.

Vlastní stati práce předchází úvod a následuje ji závěr, výkaz bibliografie (v členění na literaturu a prameny), seznam grafů, seznam použitých zkratk a česko-anglická anotace; v příloze je na volném listě připojeno české resumé. Práce obsahuje přiměřený poznámkový aparát a má celkem 68 číslovaných stran.

Autor, absolvent právnické fakulty, si zvolil téma, které je zvláště v dnešní době aktuální. V oblasti právní vědy jsme totiž svědky určitého paradoxu, kdy někteří „odborníci“ na církevní právo katolické církvi (resp. ostatním akreditovaným církvím a náboženským společnostem) upírají veřejnoprávní postavení (proti čemuž nelze s ohledem na platný právní řád České republiky zásadně nic namítat), nicméně její majetek prohlašují jedním dechem za veřejnoprávní a tím i podléhající zvláštním (zpravidla však blíže nedefinovaným) omezením; v extrémních případech je z tohoto důvodu dokonce pro praeterito negována její způsobilost vlastnit majetek vůbec.

Autor se s těmito názory ve své práci systematickým a věcným způsobem vypořádává, když konstatuje, že právní řád České republiky nepřiznává ani katolické církvi veřejnoprávní status (třebaže zvláště ta z povahy věci vykazuje určité znaky veřejnoprávní korporace), a proto neexistuje žádný důvod pro to chápat její majetek jako nějakou zvláštní kategorii. Na tomto konstatování nic nemění skutečnost, že za optimální model vztahu mezi církví (církvemi) a sekulárním státem je třeba považovat model kooperační, jak to favorizoval ostatně již II. vatikánský koncil v konstituci o církvi v dnešním světě *Gaudium et spes*.

Z á v ě r :

Předkládaná práce splňuje všechny požadavky kladené obvykle na práce tohoto druhu. Autor kvalifikovaným způsobem splnil stanovené zadání a sympatickým způsobem při tom využil své právnické odbornosti. Jeho práci proto rád doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji stupněm „výborně“.

Doc. JUDr. Ignác Antonín Hrdina, DrSc.,

Praha 2008-05-11